

בולעטין # 293- שבט תשמ"ז לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יבַחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְכֶם וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

שיטה מקובצת מסכת כתובות דף כה/א

... (המשך מגיליון הקודם) וז"ל הריטב"א ז"ל. אף אלכסנדר' של מצרים בראשונה מפני שבת' דינים קבועים שם פי' והא קמ"ל דאי איכא דוכתא האי דינא דקביעו ב"ד כדהו קביעי התם בנשיאות כפים הויא חזקה דאי לא מאי קמ"ל דהא מאי דהוה הוה. שהרי שבע שכבשו ושבע שחלקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו בתרומה פרש"י נתחייבו בחלה דכתיב בה בבואכם ותני' בספרי ר' ישמעאל אומר משונה ביאה זו מכל ביאות שבתורה שבכלן נאמר כי תבואו כי יביאך וכאן אמר בבואכם ללמד שכיון שנכנסו לא"י נתחייבו בחלה ולא נתחייבו בתרומה ובמעשרות דכתיב דגנך תבואת זרעך המיוחדת לך ועוד שהרי תלה הכתוב המעשר במנין שני השמטה כדכתיב בשנה השלישית שנת המעשר ושמיטין לא נמנו אלא משנכנסו לארץ וחלקו כדאיתא בסדר עולם ובמס' ערכין ע"כ. ובפרשת הר סיני אשכחן דמפיק שלא נהגו שמיטין עד שכבשו וחלקו דכתיב שדך וכרמך ועד שכבשו וחלקו לא הוי שדך וכרמך ואית דמפיק דשמיטין נפקי מדכתיב ביובל לכל יושביה בזמן שכל יושביה עליה וילפי' שמיטין מיובל

מדכתיב וזה דבר השמטה שמוט בשתי שמיטות הכתוב מדבר א' שמיטת קרקע ואחד שמיטת כספים בזמן שאתה משמט קרקעות וכו' והא אתי שפיר אליבא דר' דדריש הכי בפ' השולח אבל רבי יוסי דהוא תנא דסדר עולם לית ליה דר' כדאיתא בירושלמי דשביעית ותו דכתב ז"ל בפ' השולח דשמיטת קרקעות אינו משום יובל שהשדות לבעליהן כדפרש"י אלא שמטת עבודת קרקעות בשביעית ואעפ"י שפי' רש"י הוא הנכון כדפרי' בדוכתא בס"ד ובתוס' כתבו דתרומה ומעשר לאו משמיטין ילפינן אלא מדכתיב ועברתם את הירדן בארץ וגו' והבאתם שמה עולותיכם ואת מעשרותיכם ואת תרומת ידכם ומסתמא לא נתחייבו להפרישו אלא בשהיה ראוי להביאו ולא שהיה מופרש ומונח עד לאחר כבוש וישיבה ואף עפ"י שבזמן הזה למ"ד קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבא מפרישין לאבוד [וכן בנוב וגבעון לר"ש, שאני הני שכבר נתחייבו במעשר ותו לא פקע דין המעשרות מן הארץ אבל בתחלת המצוה אין לומר שיצוה הכתוב להפריש לאיבוד] מעתה הדר ילפינן שמטות ממעשר שאין נוהגין אלא לאחר כבוש וחלוק שהרי תלה הכתוב מעשר בשמיטין כדפרש"י. יש ספרים שגורסים דתניא כי תבואו יכול משנכנסו לה ב' או ג' מרגלים ת"ל בבואכם [וכן הגרסא במקצת הספרים ורש"י ז"ל גורס בבואכם יכול משנכנסו לה וכו' ת"ל בבואכם] ואין גירסא זו מחוורת דהא גבי חלה לא כתיב כי תבואו וה"ג דתניא יכול משנכנסו לה וכו' ת"ל בבואכם ופי' ז"ל כיון דשינה ביאה זו לגמרי לכתוב בבואכם ולא כתב כי תבואו יכול משנכנסו לה ב' וג' ואינה מחוורת.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)